

Prelatovo pismo (siječanj 2014.)

Prelat od nas traži da posebno živimo bratstvo među svim muškarcima i ženama, stvorenih na sliku Božju, a koje je Krist otkupio.

11.01.2014.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Još uvijek na ovoj našoj zemlji odzvanjaju riječi koje su anđeli upravili pastirima u Betlehemu koje smo razmatrali ovoga Božića: *Slava*

na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim![1]. Slavljenje Boga zbog utjelovljenja i rođenja njegova Jedinorođenoga Sina nerazdjeljivo je od mira i bratstva među ljudskim bićima. Ako se možemo i moramo zvati braćom, to je upravo zbog toga što smo svi djeca istoga Oca, Boga, koji nas je stvorio na svoju sliku i priliku i jer nas je božanska Riječ, kada se utjelovila kao Glava čovječanstva, otkupila od grijeha darivajući nas adoptivnim božanskim sinovstvom. To je velika novost koju je anđeo navijestio u Betlehemu ne samo djeci Izraelovoj, nego svim ljudima: *Evo javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod!*[2].

Promatranje Isusa u Marijinu naručju i pod pažljivim Josipovim pogledom za vrijeme ovih svetih blagdana potpuno je obuzelo naše misli. Dok pozorno gledamo to nejakom dijete, Stvoritelja neba i

zemlje, vječnu Riječ Božju koja je postala nama u svemu jednaka osim u grijehu[3], kličemo djelima klanjanja i djelima zahvale, svjesni da nikad nećemo moći platiti tu veliku ljubav. Tako nastavljamo u novoj godini i uvijek koristeći česti poziv svetoga Josemarije: *ut in gratiárum seper actióne maneámus*. Ostanimo u postojanom djelu zahvale zbog svih dobročinstava koje nam je Gospodin udijelio i koje će nam udijeliti: poznata i nepoznata, velika i mala, duhovna i materijalna, ona koja su nam donijela radost i koja su nam možda prouzročila gorčinu i tugu. Kao i naš Otac tražim od vas i od sebe: ***Zahvali mu na svemu, jer sve je dobro***[4].

Započinje drugi dio Božićnog vremena svetkovinom božanskog Materinstva Marijina. Svoj pogled upravljamo sada velikom pažnjom prema tom stvorenju bez premca koje je na tako jednostavan način –

ecce ancílla Dómini[5] - učinila korak prema utjelovljenju Riječi i učinila nas djecom Božjom u Isusu Kristu, to jest braćom u bratstvu koje je jače od onoga koje potječe od Adama i Eve.

Oh, Majko, Majko! Tom tvojom riječi – „fiat“ – učinila si nas braćom Božjom i baštinicima njegove slave! – Blagoslovljena budi![6]. Tako se ostvaruje jedna od

najvećih težnji ljudskoga srca: **nezatomljivu čežnju za bratstvom, koja nas potiče prema zajedništvu s drugima i osposobljava nas da ih ne promatramo kao neprijatelje ili suparnike, već kao braću koju treba primiti i prihvatiti**[7].

Ljubav prema bližnjima u istinskoj bratskoj ljubavi znači bitno obilježje kršćanske poruke. To je naglasio sam Isus Apostolima: *Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici*[8]. A naš Otac kaže:

nužno je aktualizirati to bratstvo koje su toliko ozbiljno živjeli prvi kršćani[9].

Nova zapovijed Gospodinova pomaže nam da shvatimo kako se kršćansko bratstvo ne svodi na puku solidarnost, ne ostaje kao pitanje afiniteta karaktera, zajedničkog interesa ili jednostavno ljudske simpatije. Ona pomaže da u drugima otkrijemo Krista; još više, čini nas sve više sličnima Njemu dok ne uzmognemo tvrditi da smo *alter Christus*, drugi Krist; *ipse Christus*, sam Krist. Ta težnja znači ljubav prema nama sličnima i služenje njima kao što Gospodin služi i ljubi.

Dva aspekta – vidjeti Krista u drugima i pokazati se kao slika Kristova – uzajamno se upotpunjuju. Tako se u korijenu izbjegava da bližnjega ljubimo poglavito zbog njegove ljudske vrijednosti, zbog njegovih dobrih svojstava ili zbog

dobročinstava i nasuprot tome da druge ostavimo po strani kada otkrijemo njihove mane i ograničenja, te manje ugodne aspekte njihove osobnosti. Ako bi ponekad došlo do takve napasti, moramo pogled svoje duše upraviti na Isusa koji je blag i ponizan i živi u svakom trenutku i svakoj prilici za ljude, nikoga ne odbacuje i dolazi ususret grešnicima kako bi ih vratio Bogu.

To bratstvo proizlazi iz vjere i života osobne slobode. Jer, kako piše sveti Josemaría, ***kršćanska sloboda nastaje u nutrini, u srcu i u vjeri, ali to nije nešto čisto individualno, već ima vanjsko raspoznavanje. Između ostalog jedno od više obilježja života prvih kršćana je bratstvo. Vjera, koja je veliki dar Ljubavi Božje, umanjuje sve do nestanka sve razlike i prepreke: Nema više: Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više:***

muško - žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! (Gal 3, 28). To saznanje da smo braća i da se istinski ljubimo preko svih razlika rase, društvene uvjetovanosti, kulture ili ideologije bitno je za kršćanstvo[10].

U prvoj evangelizaciji koja se ostvarila nakon Uzašašća Gospodinova na nebo bratska ljubav, na poseban način prema onima koji su potrebiti fizički ili duhovno, uključujući i progonitelje, bila je jedan od sastojaka kojim je bilo označeno brzo širenje kršćanstva: „Vidite kako se ljube!“ kaže Tertulian prema govoru pogana, zbunjenih zbog Kristove poruke. I dodaje: „Vidite kako su spremni umrijeti jedan za drugoga, dok su ovi spremni čak i ubiti jedan drugoga“[11].

Komunikacija među ljudima nije nikad bila tako laka, brza i potpuna kao danas. Ta činjenica trebala bi

olakšati i smisao jedinstva među svim ljudima. Ipak, kao što je pisao Benedikt XVI., „Nas globalizirano društvo čini, doduše, bliskima, no ne i braćom. Razum je sam po sebi sposoban prihvatiti jednakost među ljudima i uspostaviti građanski suživot među njima, ali ne uspijeva uspostaviti bratstvo. Ono nastaje u transcendentnom pozivu Boga Oca, koji nas je prvi ljubio i koji nas je preko svoga Sina poučio o tome što je bratska ljubav“[\[12\]](#).

Sveti je Josemaría neumorno propovijedao, kao što sam već spomenuo, poglavitu važnost *nove zapovijedi*, koju je dao postaviti na tabli u prvoj kući Opusa Dei za apostolski posao, u Akademiji DYA prije osamdeset godina. Ali već i prije, u roditeljskom domu, naučio je služiti drugima zaboravljajući na sebe. Veliki kršćanski primjer njegovih roditelja omogućio je da se u njegovom srcu, najprije kao

djeteta, a kasnije kao dečka i mladića ukorijeni smisao bratstva prema svima, koje se vidi u konkretnim akcijama: u davanju milostinje potrebitima, u pomoći prijateljima u školskim zadaćama, u raspoloživosti za duhovne potrebe drugih...

Te i mnoge druge lekcije iz njegova života mogu nam poslužiti da se bolje pripremamo za blagdan 9. siječnja, na njegov rođendan. Taj datum nas podsjeća da je Gospodin odabrao svetoga Josemariju da bude otac i patrijarh ove duhovne obitelji, Opusa Dei – obitelji bez ograničenja u rasi, jeziku ili naciji – koja je nastajala u okrilju Crkve. Svojim očinstvom, prožetim ljubavlju i predanjem, naš nam je Otac pokazao jednu zraku božanskoga očinstva prema svim ljudima u vremenu kada nas je učio da budemo dobra djeca Božja dok pažljivo živimo bratstvo u Djelu i sa svim ljudima.

Upravo toj temi Papa Franjo posvećuje svoju poruku za Svjetski dan mira. Već u prvim recima tvrdi nešto vrlo važno što sam vam spomenuo kada sam podsjetio na život našega Utemeljitelja. Papa kaže: **Treba odmah podsjetiti da se bratstvo najprije uči u krilu obitelji, prije svega zahvaljujući nadasve odgovornim i komplementarnim ulogama svih njezinih članova, osobito oca i majke. Obitelj je izvor svakoga bratstva te je samim tim i temelj i prvi put mira**[\[13\]](#).

Sve što se čini za dobro obitelji – dok se brani njezina priroda utemeljena na božanskom određenju, njezino jedinstvo i otvorenost životu, kao i jedinstven poziv na služenje – ima pozitivan utjecaj na uređenje društva i zakona koji ga reguliraju. Molimo svaki dan za obitelji po svijetu i za zakonodavce, dok svaki pojedinac prema svojim mogućnostima nastoji

braniti i promicati tu prirodnu instituciju koja je toliko potrebna za dobro funkcioniranje društvenoga života. Posebno molimo ovih slijedećih mjeseci dok se priprema Izvanredan kongres Biskupske sinode koji je Papa sazvaio za listopad u cilju rješavanja kako poduzeti novu evangelizaciju na području obiteljskoga života.

Prošlih dana dok sam još jednom razmatrao homilije našega Oca i koje vam preporučam da ih ponekad ponovno čitate, jer će obogatiti vaš unutarnji život, zadržao sam se na riječima koje vrlo jasno izražavaju razlog Isusova rođenja. ***Gospodin je došao da svim ljudima donese mir, radosnu vijest i život. Ne samo bogatima, niti samo siromašnima; ne samo učenima, niti samo neukima: ne, nego svima. Svoj braći, jer mi smo braća budući da smo djeca jednog Oca Boga***^[14].

Božji je dar to što se osjećamo kao braća među sobom i što se tako ponašamo. Papa kaže: **Korijen bratstva je sadržan u Božjem očinstvu. Nije riječ o općenitom, neodređenom i povijesno nedjelotvornom očinstvu, već o osobnoj, točno određenoj i izvanrednoj konkretnoj Božjoj ljubavi prema svakom čovjeku (usp. Mt 6, 25-30). To je, dakle, očinstvo koje stvarno rađa bratstvom, jer Božja ljubav, kada je prihvaćena, postaje najvrsnije sredstvo preobrazbe života i odnosâ s drugim, otvarajući ljude solidarnosti i istinskom dijeljenju s drugima. Na osobit način, ljudsko je bratstvo dobilo novi zamah u i od Isusa Krista njegovom smrću i uskrsnućem. Križ je definitivno "mjesto" ustanovljenja bratstva, koje ljudi nisu kadri iznjedriti sami. Isus Krist, koji je preuzeo na sebe ljudsku narav da je otkupi, ljubeći Oca sve do smrti, smrti na**

križu (usp. *Fil* 2, 8), uskrsnućem nas je učinio novim čovjekom, u punom zajedništvu s Očevom voljom, s njegovim naumom, koji obuhvaća puno ostvarenje poziva na bratstvo[15].

Pošto je to dar Božji, promicanje bratstva sa sobom također donosi zadatak koji Gospodin svakom preporuča i koji ne možemo zapustiti. Zdravim realizmom koji nema ništa zajedničko s pesimističnim stavom naš Utemeljitelj je pisao da ***život nije nikakav zabavni roman.***

Kršćansko bratstvo nije nešto što silazi s Neba jednom za sve, već je to stvarnost koja se mora svaki dan izgrađivati. I to mora biti u životu sa svim poteškoćama, u sukobu interesa, sa prepirkama i borbama, u svakodnevnom kontaktu s ljudima koji nam se čine slabima i u slabostima s naše strane[16].

Moram ovdje spomenuti i predragoga don Alvara. Na neki način možemo ovu godinu 2014. smatrati godinom don Alvara, jer u ožujku se spominjemo stote godišnjice njegova rođenja, a kasnije se nadamo da ćemo puni radosti prisustvovati njegovoj beatifikaciji. Tu se nalazi, djeco moja, novi razlog zahvale Bogu i poziv da se što je moguće bolje pripremimo na te velike događaje. Živimo još dublje duh sinovstva i bratstva.

Znate da me je Papa 23. prosinca primio u audijenciju. Osim što je dao apostolski blagoslov svim vjernicima Prelature, laicima i svećenicima, posebno bolesnicima, ohrabrio nas je da nastavimo raditi apostolski u svim državama gdje stanuju vjernici Djela. Na poseban način nas je potaknuo da ostvarimo plodan *apostolat Ispovijedi*, jer to je sakrament milosrđa Božjega.

Odmah nakon Božića bio sam na kratkom putovanju u zemlju gdje su živjeli Isus, Marija i Josip. Osim što sam ohrabrio vaše sestre i vašu braću koji tamo rade, posjetio sam gradilište *Saxum*, buduću kuću za duhovne obnove i za druge aktivnosti, koja se počela izgrađivati u spomen don Alvara, kao što je to dogovoreno na Općem izbornom kongresu godine 1994. Molimo željno i ustrajno za dobar ritam izgradnje i nastojimo na neki način surađivati, prema osobnim okolnostima, u traženju potrebnih fondova. Kako me oduševljava misao na duhovno dobro koje će se ostvariti pomoću tog apostolskog sredstva!

Kao i uvijek, rado bih, i još više nego prije, bio preko ovih blagdana pokraj vas: proživio sam ih tako, vodeći sve vas do Svetohraništa i do vrata Betlehema tih Centara. Ne zaboravite Djetetu prikazati sve moje nakane: ja sam pred njegove noge stavio vaše.

Sa svom ljubavlju šaljem vam svoj
blagoslov za ovu novu godinu.

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. siječnja 2014.

[1] *Lk* 2, 14.

[2] *Isto*, 10.

[3] Usp. *Heb* 4, 15.

[4] Sveti Josemaría, *Put*, br. 268.

[5] *Lk* 1, 38.

[6] Sveti Josemaría, *Put*, br. 512.

[7] Papa Franjo, Poruka za Svjetski
dan mira 2014., 8.12.2013., br. 1.

[8] *Iv* 13, 34-35.

[9] Sveti Josemaría, *Razgovori*, br. 61.

[10] Sveti Josemaría, *Bogatstvo vjere*, objavljeno u „Los domingos de ABC“, 2.11.1969.; iz *Stazama vjere*, izdanje Cristiandad, Madrid 2013., str. 31-32.

[11] Tertulian, *Apologetika* 39, 7 (CCL 1, 151).

[12] Benedikt XVI., Litt. enc. *Caritas in veritate*, 29.6.2009., br. 19.

[13] Papa Franjo, Poruka za Svjetski dan mira 2014., 8.12.2013., br. 1.

[14] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 106.

[15] Papa Franjo, Poruka za Svjetski dan mira 2014., 8.12.2013., br. 3.

[16] Sveti Josemaría, *Bogatstvo vjere*, objavljeno u „Los domingos de ABC“, 2.11.1969.; iz *Stazama vjere*, izdanje Cristiandad, Madrid 2013., str. 34-35.

© 2014. *Prælatūra Sanctæ Crucis et Operis Dei* (Ovaj materijal ne smije se reproducirati, u cijelosti ili

djelomično, bez izričitog odobrenja
nositelja autorskih prava).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
sijecanj-2014/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-sijecanj-2014/) (25.03.2026.)